

Arrest

nr. 346 390 van 7 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 december 2025.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Somalische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon gehecht worden aan zijn verklaringen omtrent zijn persoonlijke problemen met de moordenaar van zijn vader en Al Shabaab. Hij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In het kader van zijn huidige verzoek verklaart verzoeker dat hij bijkomend bewijs wenst neer te leggen van zijn identiteit. Hij begreep uit de eerdere beslissing van het CGVS dat er twijfels waren gerezen over zijn ware identiteit. Daarom legde hij zijn Somalisch rijbewijs neer. Voorts verklaart hij dat de problemen, die hij inriep bij zijn eerste verzoek, nog altijd actueel zijn. Zulks moet blijken uit de moord op zijn tante. Zij zou door zijn vervolgers verkeerdelijk voor zijn moeder aanzien zijn en daarom vermoord zijn. In deze moord ziet hij het bewijs dat zijn eerder geuite vrees nog altijd actueel is. Ter staving van zijn huidige verzoek legt hij de volgende documenten neer: zijn Somalisch rijbewijs, een aantal foto's van zijn overleden tante en de enveloppe waarin voormelde documenten hem, vanuit Somalië, bezorgd werden.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) hij opnieuw verwees naar zijn eerdere verklaringen door te verklaren dat Al Shabaab hem nog steeds wil vinden en dat ze hun pijlen op familieleden richten als ze hun eigenlijke doelwit niet weten te lokaliseren. Tevens verklaarde hij dat hij nog altijd hetzelfde vreest als voorheen, namelijk represailles en/of vervolging door Al Shabaab en G. G., de moordenaar van zijn vader, die tot een rivaliserende clan behoort.

(ii) hij met zijn verklaringen over en foto's van zijn overleden tante, er niet in slaagt zijn geloofwaardigheid te herstellen.

(iii) het rijbewijs op zich niet volstaat om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas op te heffen.

(iv) omtrent de originele enveloppe, waarmee hij wil aantonen dat hij de voorgelegde documenten vanuit Somalië ontving, het CGVS niet betwist dat hij contacten heeft in zijn land van herkomst, maar geen geloof hecht aan zijn beweerde vervolgingsproblematiek.

(v) er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar de regio Lower Shabelle, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidige volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn reeds eerder afgelegde verklaringen en van zijn vrees, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Waar verzoeker het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoeker een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij

zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen omtrent voorgaande elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

8. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, heeft de Raad bij beschikking van 26 november 2025 in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet actuele informatie opgevraagd met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië. Verzoeker heeft de EUAA "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025 ter kennis van de Raad gebracht.

De verwerende partij heeft de UNHCR "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022; de EUAA "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025; de EUAA "Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation" van mei 2025; de EUAA "Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments" van 13 augustus 2025 en de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie" van 25 maart 2025 (update) aan de Raad voorgelegd.

Er wordt in casu niet betwist dat gelet op verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Somalië, de veiligheidssituatie in het regio Lower Shabelle moet worden beoordeeld. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, besluit de Raad op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat er actueel in de regio van Lower Shabelle, verzoekers regio van herkomst, geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de regio Lower Shabelle louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wel blijkt dat in de regio Lower Shabelle, de mate van het willekeurig geweld hoog is zodat een lager niveau van persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die naar de regio Lower Shabelle terugkeert een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle. Er zijn verder geen elementen die erop wijzen dat er voor verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te Lower Shabelle.

9. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 6 maart 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1859 legt de eed af en tolkt Somalisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker stelt dat ten tijde van zijn eerst beschermingsverzoek zijn identiteit en de problemen die hij heeft gekend met Al-Shabaab ten onrechte in twijfel werden getrokken, maar dat hij thans beschikt over een origineel paspoort, uitgereikt door de Somalische ambassade in Brussel, waarmee hij zijn geboortedatum en afkomst uit Marka bewijst. Hij geeft de voorzitter inzage van dit paspoort en stelt dat hij voldoende inspanningen heeft geleverd om het actueel karakter van zijn problemen aan te tonen. Verzoeker vervolgt dat zijn tante in 2024 werd vermoord door Al-Shabaab omdat zij door hen ten onrechte werd aanzien als zijn moeder, wat erop duidt dat Al-Shabaab hem wil straffen voor zijn vlucht uit Somalië en hij nog steeds wordt geviséerd. Over dit alles heeft verzoeker geen verduidelijkingen kunnen geven, aangezien hij naar aanleiding van zijn huidige, tweede beschermingsverzoek niet werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud bij verweerder. Thans toont hij aan Somaliër te zijn, terwijl dit initieel in twijfel werd getrokken, en alleen al dit gegeven rechtvaardigt een nieuw onderzoek door verweerder. Verder bevraagd, licht verzoeker toe dat hij veel problemen heeft gekend met Al-Shabaab, dat hij thans in België bij familieleden en zijn kind verblijft en hij niet van hen wil worden gescheiden. Evenwel werd nog geen procedure tot gezinshereniging opgestart.”

Daags voor de zitting, op 5 maart 2026, legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met daarbij gevoegd een kopie van zijn Somalisch paspoort dat zijn identiteit en persoonsgegevens bevestigt.

5. Voormeld betoog doet geen afbreuk aan de vaststellingen die zijn terug te vinden in de beschikking van 16 december 2025.

5.1. Verzoeker legt een kopie van zijn Somalisch paspoort voor en toont het origineel ervan ter zitting. De Raad bemerkt evenwel dat zijn Somalische nationaliteit niet als dusdanig in twijfel wordt getrokken, zoals ook duidelijk wordt benadrukt in de bestreden beslissing. Wel wordt geoordeeld dat verzoeker geen nieuwe elementen bijbrengt die de eerder gedane beoordeling van het CGVS ombuigen, met name dat gezien de bedrieglijkheid van zijn verklaringen, geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden persoonlijke problemen met de moordenaar van zijn vader en Al-Shabaab. Het door verzoeker voorgelegde Somalisch paspoort verschaft geen enkele informatie over zijn profiel en beweerdde problemen.

Waar hij middels dit paspoort een officieel identiteitsdocument wil neerleggen dat zijn identiteit bevestigt, gaat verzoeker er aan voorbij dat in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek de identiteit die hij opgaf in België op zich niet werd betwist, maar dat wel werd vastgesteld dat hij in Denemarken gebruik maakte van valse identiteitsgegevens, wat zijn algehele oprechtheid ondermijnt. Het voorleggen van het Somalisch paspoort doet geen afbreuk aan deze vaststellingen in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek.

Het voorts louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en volharden dat Al-Shabaab hem nog steeds viseert, volstaat niet om de gedane pertinente beoordelingen door het CGVS in een ander daglicht te stellen en hiermee doet verzoeker thans niet anders oordelen dan wat hierover werd uiteengezet in de bestreden beslissing: *“(…) u verwees opnieuw naar uw eerdere verklaringen door te verklaren dat Al Shabaab u nog steeds wil vinden en dat ze hun pijlen op familieleden richten als ze hun eigenlijke doelwit niet weten te lokaliseren (vraag 17, verklaring volgend verzoek DVZ, dd.15.05.2025). Tevens verklaarde u dat u nog altijd hetzelfde vreest als voorheen, namelijk represailles en/of vervolging door Al Shabaab en G.G., de moordenaar van uw vader, die tot een rivaliserende clan behoort (vraag 20, verklaring volgend verzoek DVZ, dd.15.05.2025).*

Welnu, ter staving van het nieuwe element in het kader van voorliggend volgend verzoek, legt u foto's neer van uw tante (documenten nummer 2: groene map), die zou vermoord zijn omdat ze verkeerdelijk voor uw moeder werd aanzien. Uw moeder zou gevisieerd zijn omdat ze uw vlucht uit Somalië zou georganiseerd hebben. Welnu, weze herhaald dat uw vorig verzoek werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Aangezien aan uw beweerde vervolging in uw herkomstland geen geloof werd gehecht, kan evenmin geloof gehecht worden aan voormeld nieuw element, met name de moord op uw tante. Bovendien moet worden opgemerkt dat, op basis van de overlegde foto's, niets met zekerheid kan gesteld worden over de identiteit van de op de foto's afgebeelde persoon en dus evenmin over uw beweerde familiale band met de betrokkene. Met uw verklaringen en de overlegde foto's, slaagt u bijgevolg niet in het herstellen van uw geloofwaardigheid. Bovendien verklaarde u, in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming (CGVS, notities persoonlijk onderhoud dd.13.05.2024, p.13) dat uw moeder, als vrouw, niet zou lastig gevallen worden, maar u verklaarde ook dat uw moeder niet meer in Somalië verbleef; ze zou het land verlaten hebben en naar Kenia gevlucht zijn (CGVS, notities persoonlijk onderhoud dd.12.06.2024, p.3). Indien uw vervolgers werkelijk uw moeder viseerden, omwille van haar rol bij uw vlucht uit het land, kon verwacht worden dat uw vervolgers haar efficiënt schaduwden om haar vervolgens te liquideren in plaats van uw tante, die geen uitstaans had met uw problemen, te vermoorden. Het is trouwens sowieso weinig aannemelijk dat uw vervolgers zich dusdanig op een familielid zouden wreken tegen het einde van 2024, terwijl u uw land reeds in 2018 verliet. Aan het nieuwe door u opgeworpen element, kan bijgevolg geen geloof gehecht worden."

5.2. In de mate dat hij ter zitting nogmaals aanklaagt dat hij niet werd gehoord op het CGVS, verwijst de Raad naar wat hierover werd geduid in punt 7 van voormelde beschikking. Verzoeker gaat niet concreet in op de inhoud ervan en formuleert hiertegen geen concrete repliek, zodat hij thans niet anders doet oordelen dan wat werd uiteengezet in de beschikking.

Dat verzoeker bij zijn partner en kind in België wil blijven, heeft geen uitstaans met zijn beschermings-verzoek, minstens laat verzoeker na dit concreet te duiden.

5.3. Gelet op het voorgaande brengt verzoeker geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

